

Intervius fúnebres

Convenientment abillat amb el jaqué i barret de copa, distintiu de totes les solemnitats més o menys fúnebres, m'he dirigit a altes hores de la nit a l'estatge dels nostres amics cadavèrics per a conèixer qualques opinions. Vegeu-ne algunes:

Un polític:

—Vots son trumfos. No sé quin interès té la meua ex-muller en portar-me corones de flors i figures d'angelets voladors. Més m'estimaria que em portés la dissolució de l'esquerra i passaria el temps que em resta com a cadàver amb felicitat. No sabeu vós l'alegria que hom sent quan veu triomfar el partit dels seus amors! Tinc de veí un comunista, que sempre ens treiem els ossets al sol.

Ara està convertint els que no tenen amor propi...

Una niña bien:

—Els meus "papàs" no tenen perdó. El dia del meu enterrament van abillar-me amb una caixa blanca la "mar" de "cursi". I ara que podíem demostrar el nostre bon gust com família "chic", m'envien una corona de llauna que és del tot insuportable. Fixi's, la meua amiga del davant quins rams més formosos i això que en vida era una noia que no sabia distingir. Sort que la Lulú no ho sabrà que, sinó, em deixaria sense cap osset...

Un jugador esportiu:

—Ja tenen sort que no tinc partit! No en tenen prou d'haver-me posat aquesta làpida aquí el davant, que els directius venen a fer-me mofa amb unes corones de flors que només porten perjudici a la caixa del Club. No sé perquè no podien dur-me les primes i els sous que em deuen. Sort en tinc que

Farmàcia i Drogueria

DOCTOR SAGRERA

Pujada d'El Pont de Pedra

aquí al costat tinc un fanàtic que em paga tot el que vull. Ja m'entéreu de la campanya que fa el Girona F. C.!! Si us convé els "Cadavèrics F. C." tenim un davanter entre que és una meravella. És un 'tipo' que marca molt i xuta fort.

Un fabricant:

—La meua dona ja deu tenir amant i per això no ve a plorar a la meua tomba. Tant que en sap quan li convé! Igual ho feia quan em demanava un collar o una polsera de brillants. Ara deu tenir feina a donar "tes". Hi té una manial Jo crec que vaig traspassar-me dels tès que havia hagut de pendre l el noi, què? Encara va amb la corista? No en farem res d'aquell noi, és molt viciós. Com deu gastar-se el que jo li vaig guanyar!!

Un fondista:

Noi, no em preguntis res, que tinc molta feina a fer banquets. Avui, la senyora Rosquelles dona un "sopar a la americana" a les seves amistats. Et convido. Estic molt atrafegat. A reveure!

Un artista:

—El concepte que els meus companys tenen de l'art està mancat d'estètica. Fixeu-vos amb les tombes: encara es conserva el tò clàssic dels principis. Si l'alcalde ens ho permet, vull fer un cementiri modern. No sols l'art evoluciona en la terra!

passarell

narcís

figueras

reixach

M L T G E

rambla (sota les voltes, 26 1.er)
g i r o n a

Preguem als nostres col·laboradors que ens trametin la correspondència a la nova direcció:

Rutlla, 5 - Impremta

ciutadania

Malaguanyat temps perdut en escriure als diaris! Al cap i a la fi no serveix per a res. Hi ha qui llegeix la premsa solament per agafar-hi una enrabiada. Vegeu si no: Voleu dir-me quin plaer hi pot trobar el senyor Gimenez, dic, Ramírez, dic, Gutierrez, dic, Rodríguez, (vull dir l'empresari del Coliseo), llegint el PONT DE PEDRA? És clar que tot lo més que pot trobar-hi són quatre fàstics de les pel·lícules que faci; però sempre s'hi enrabiàrà una mica,

I el simpàtic Sr. Tomás, també arrufarà el nas si llegeix EL PONT DE PEDRA, que hem descobert que al maí no pot passar se pel pont de pedra per mor de milers i milers de ciutadans que, per prendre honestament el sol, obstrueixen les voreres.

I el senyor Bielsa (també és molt simpàtic, el senyor Bielsa) ens trobarà antipàtics si diguem que totes aquelles corretges i ventreres de cuir que l'hi fan dur, l'hi desfan tota la seva arrogant figura.

I el senyor Pau Pérez ens trobarà horriblement "anarquistes" si proposem a l'Ajuntament de Girona declari monument local el seu magnífic edifici del carrer de Pau Casals, l'edifici més ben ventilat de tot Girona.

I també s'enfadaria l'arquitecte municipal si diguessim lo que ens horripila diguem-ne urbunització de l'Onyar...

I els botiguers de la Rambla? Oh! Els infalibles, honrats treballadors i «tributatius» botiguers de la Rambla ens dirien quatre coses llejtes si ens atrevíssim a insinuar que el mercat dins la principal via gironina no serveix per altra cosa que per embrutir i desprestigiar una miqueta més aquesta afortunada ciutat de pedra...

Res, amics, res. No volem, doncs, ficar-nos ni amb al cine Coliseo, ni amb la gent que obstrueix les voreres del pont de pedra, ni amb les múltiples corretges del senyor Bielsa, ni amb la joia arquitectònica del senyor Pau Pérez, ni amb l'urbanització de l'Onyar, ni amb el mercat de la Rambla...

Ni volem parlar dels jardinetes del riu...

Nosaltres tenim d'estar bé amb tothom. Doncs, no faltaria més!

CONCLAVE